



DIE **Stem** VAN DIE **Martelare**

Junie 2024

‘N NUWE BEDIENGSOPDRAG

16 JAAR IN ‘N
ERITRESE TRONK



“Dink aan die gevangenes asof julle medegevangenes is.” Heb 13:3

Saam met Hulle in die Tronk

Hebreërs 13:3 smee ons om te dink aan Christene wat ter wille van Christus gevange geneem is asof ons saam met hulle in die tronk was.

Hierdie soort herinnering betrek ons verbeelding, wat vereis dat ons aan onself as in hul selle dink. Maar dit is 'n moeilike taak, want dit is nie vir een van ons natuurlik of normaal om so ding te doen nie. Ons het geen geneigdheid om ons te verbeel dat ons weggesluit is van sonlig en vars lug, gemartel en misbruik is, met karige rantsoene en geen privaatheid nie – in die versoeking van wanhoop en met geen idee wanneer en of die gevangenisstraf sal eindig nie.

Hierdie maand is 20 jaar sedert die arrestasies van twee van ons Eritrese Christenfamilielede, Kiflu Gebremeskel en Haile Nayzgi. Na twee dekades van gevangenisstraf ter wille van Christus, het nie hulle of hul familieleden enige idee wanneer en of hulle vrygelaat sal word nie. Terwyl jy aan hulle lot dink, weet ek dat jy soms kwaad of bedroef sal voel. Wanneer ek aan hulle dink, word ek oorweldig en kan net bid totdat die Here my frustrasie in tranes

omkeer. Alhoewel dit moeilik is om mekaar se laste te dra (Galasiërs 6:2) en te huil saam met die wat ween (Romeine 12:15), is dit die enigste maniere waarop ons die werklikheid van Christus se gebed kan uitleef sodat almal wat in Sy naam glo, tot volkome eenheid sal kom (Johannes 17:20–23). Dit beteken dat ons deel moet word van hul lyding sodat ons saam met hulle deel van God se ewige familie kan wees.

God sê vir ons, deur sy Woord, om aan die lyding van ons Christenbroers en -susters te dink, maar gelukkig hoef ons dit nie alleen te doen nie. Saam met gevange Christene, is ons die seuns en dogters van 'n hemelse Vader wat ons smee om ons probleme na Hom te bring. Wanneer ons dit dan doen, bewerkstellig Hy 'n wonderwerk in ons harte en gedagtes deur ons in staat te stel om in geloof, met Sy vrede in ons harte, te wandel, vry van bekommernis, twyfel en vrees.

Op die volgende bladsye sal jy die verhaal lees van 'n ander langtermyn geloofsgevangene in Eritrea, Twen

Theodros. Twen is op die oggend van 12 September, 2020, vrygelaat. Een van ons vorige nuusbriewe het gefokus op verhale van diegene wat weens hul geloof gevange geneem is. Toe ons vir daardie uitgawe oor Twen berig het, het ons geen idee gehad dat sy na 16 jaar in die tronk, vrygelaat sou word omdat Christene rondom die wêreld vir haar sou bid nie.

In die lig van Twen se ervaring, mag God hierdie nuusbriewe en jou gebede gebruik om die vrylating van Kiflu en Haile te bewerkstellig? Ons het geen idee hoe of wanneer God sal gee dat Sy geloofsgevangenes vrygelaat word nie; Hy alleen is soewerein oor sulke dinge (Spreekwoorde 21:1) en Sy wêreld is hoër as ons s'n. Ons, Sy kinders, moet in geloof en eenvoudige gehoorsaamheid wandel. Laat ons dit saam doen: **Sal jy in gebed by ons aansluit vir Kiflu en Haile terwyl ons "dink aan die gevangenes asof ons medegevangenes is"?**

Ashley



En ek wil hê dat julle moet weet, broeders, dat wat my wedervaar het, eerder op bevordering van die Evangelie uitgeloop het, sodat my boeie openbaar geword het in Christus onder die hele keiserlike lyfwag en by al die ander, en die meeste van die broeders wat in die Here deur my boeie vertrou gekry het, dit des te meer waag om die woord onbevrees te spreek.

—Die Apostel Paulus, in Filippense 1:12–14



Eritrese polisie het Twen en byna 60 ander Christene tydens 'n Oujaarsaand-gebedswaak, aangehou.

‘N KRITIESE BESLUIT

Hoe die berekening van die koste vir Twen Theodros gehelp het om 16 jaar in 'n Eritrese tronk te verduur.

Twen Theodros was net twee jaar lank 'n Christen toe sy die eerste keer in Eritrea gearrester is.

In 2002 het die land se diktatuur elke godsdienstige groep behalwe Sunni Islam, die *Eritrean Orthodox Tewahedo Church*, die Katolieke Kerk en die Evangeliese Lutherse Kerk van Eritrea, onwettig verklaar. Die regering handhaaf streng beheer oor hierdie groepe en hul boodskappe en nie-goedgekeurde kerke moet in die geheim vergader.

In Februarie 2004 het Twen, toe 20, pas haar verpligte militêre opleiding voltooi en is aangewys om in Asmara, Eritrea se hoofstad, te werk. Gedurende daardie tyd het sy 'n huiskerk besoek om saam met ander Christene in die geheim te aanbid.

Eritrese owerhede wat geheime kerke aktief infiltreer, het

egter die aanbiddingsbyeenkoms by die huiskerk ontdek en die Gelowiges eendag gearrester toe hulle die byeenkoms verlaat het.

Nadat sy die volgende maand in die tronk deurgebring het, is Twen met haar vrylating mislei om 'n dokument te onderteken. Haar pa het haar gesmeek om die dokument te onderteken; beide hyself en die tronkbeampte het haar verseker dat sy bloot erken dat sy nie in 'n groot kerk kan preek of dit bywoon nie, maar steeds vir klein groepe kan preek. Maar toe Twen na haar militêre pos terugkeer en vir haar toesighouer 'n brief van die tronk gee, het sy verneem dat sy onwetend ingestem het om terug te keer na die staatsgoedgekeurde godsdiensgroep waaraan sy voorheen behoort het.

“Ek het huis toe gegaan en begin huil, om vergifnis gevra en berou getoon,” het sy gesê. Terwyl sy gebid het, het Openbaring 3:16 by haar opgekom: *“Maar nou, omdat jy lou is en nie koud of warm nie, sal Ek jou uit my mond spuug.”*

Die vers het Twen gehelp om te besef sy moet haarself ten volle tot Christus verbind of stop om haarself ‘n Christen te noem. Sy kon óf God se Woord gehoorsaam óf die brief wat sy onderteken het. Sy het langs haar bed gekniel en ‘n Bybel voor haar neergesit en haar verbeel die brief wat sy geteken het, lê langsaan. “Ek het my siel gevra om een te kies,” het sy gesê.

“Is jy gereed om jou pa, jou ma, jou broers en susters, jou werk en jou lewe te versaak?” vra sy haarself terwyl sy aan Lukas 14:26–33 dink. Terwyl sy die Skrifgedeelte oordink het, het sy geantwoord: “Ek is gereed.” Tog was dit pynlik om die Here bo haar werk, gesin en lewe te kies. “Ek is gewillig en gewillig en gewillig,” het sy bevestigend herhaal.

Nadat sy haar daartoe verbind het om volgens God se Woord te lewe, het Twen gesê sy voel rustig. “Ek het vreugde in my hart gevoel,” het sy gesê. Haar toewyding was deurslaggewend om haar te help om die volgende 16 jaar van haar lewe te verduur.

Tweede Arrestasie

Agt maande ná haar eerste arrestasie, terwyl Twen en omtrent 60 ander Christene ‘n Oujaarsaand-gebedswaak gehou het, het die polisie hul huis omsingel en almal binne aangehou. Twen het gesê dat sy Filippense 1:29 onthou – *“omdat dit aan julle ter wille van Christus genadiglik gegee is om nie alleen in Hom te glo nie, maar ook vir Hom te ly.”*

Twen en die ander Christene is na Mai Serwa gevangenis, naby Asmara, geneem waar hulle in staal skeepsvraghouers toegesluit was. Toestande in hierdie “tronke”, wat steeds vandag in Eritrea gebruik word, is van die wreedste ter wêreld. Gedurende die dag, het Twen gesê, het die hitte ondraaglik geword en in die nag het almal gesukkel om warm te bly. Gevangenes het slegs lensiesop, brood en tee, saam met ‘n beperkte hoeveelheid drinkwater, ontvang.

Terwyl sy in die tronk was, het Twen hegte vriende geword met Helen Berhane, ‘n Eritrese Evangeliese sangeres wat sedert Februarie 2004 in ‘n skeepsvraghouer aangehou word. Helen het Twen gehelp om haar nuwe omstandighede te hanteer. Maar toe Helen in Oktober 2006 ná ‘n ernstige siekte vrygelaat is, het wagte Twen geïsoleer om te verhoed dat sy vir ander gevangenes getuig. “Ek was op my eie,” het Twen gesê. “Dit was regtig moeilik vir my.”

Gedurende die dag het die wagte die klein venster op Twen se skeepsvraghouer toegemaak, wat voorkom het dat vars lug na binne kon vloei. Die doel was om Twen se vasberadenheid te verbreek en haar te dwing om nog ‘n dokument te onderteken wat verklaar dat sy haar geloof versaak het.

Eendag, omstreeks 12:00, het Twen weens die verstikkende hitte wat in die vraghouer opgebou het, aan asemnood begin ly. “Ek het gesukkel om te oorleef,” het sy gesê. “Dit was bo my vermoë; dit was te veel vir my. Ek het begin bid: ‘God, help my asseblief.’”

Haar gebed is verhoor in die vorm van ‘n ander herroeping uit die Skrif, 1 Petrus 4:12–13. *“Geliefdes, verbaas julle nie oor die vuurgloed van vervolging onder julle wat tot julle beproewing dien, asof iets vreemds oor julle kom nie; maar namate julle gemeenskap het aan die lyde van Christus, moet julle bly wees, sodat julle ook by die openbaring van sy heerlijkheid met blydskap*

kan jubel.”

Twen het besef haar vurige verhoor was bloot deel daarvan om Christus te volg en sy het die moontlikheid aanvaar dat dit na haar dood kan lei. “Op een manier,” het sy gesê, “was ek gelukkig omdat ek tot roem sou gaan. Op die ander manier was die lyding pynlik. Terwyl ek hieraan gedink het, het daardie vers my vertroosting gegee en het ek soos koel vars lug begin voel. Ek kon die teenwoordigheid van die Heilige Gees sien en ek het God begin loof.”

Drie ure later het wagte die deur oopgemaak en verwag om Twen half dood, desperaat om die dokument te teken, te vind. “Ek kon op hulle gesigte sien hoe verras hulle was toe hulle my lewendig sien,” het Twen gesê. Maar sy het geweet hulle doel was om haar te oorreed om haar geloof te versaak eerder as om haar dood te maak.

Skielik, na twee jaar en 10 maande wat sy meestal in isolasie in die skeepsvraghouer opgesluit was, is Twen na ‘n ander tronk oorgeplaas. “Ek het groot vreugde gevoel, want toe hulle my na die ander plek geneem het, het ek by ander Christensusters aangesluit,” het sy gesê. “Ek het gevoel asof ek vrygelaat word, so ek het God geprys.”

Deelname aan Christus se Lyding

In Wi’a-gevangenis, geleë aan die Rooi Seekus, waar temperature bo 38 grade Celsius kan klim, is Twen en ander Christene in ‘n ondergrondse sel, ‘n handgegrawe put met mure van klip, gegooi. Die wagte het die Christene daar probeer oorreed om hulle geloof te versaak. “Hulle het ons probeer bang maak met waarskuwings dat tensy ons ons geloof versaak, ons dit of dat sou ly,” het Twen gesê, “maar ons posisie was om tot die dood getrou te bly.”

▼ Twen was vir drie jaar van haar 16-jaar vonnis in ‘n staal skeepsvraghouer opgesluit. Gedurende daardie tyd het sy ‘n Eritrese Evangeliese sangeres, Helen Berhane, ontmoet wat haar bemoedig het.



“Dit was te veel. Ek het begin huil: ‘Asseblief, Here, moenie my toets bo wat ek kan verduur nie.’”

Mettertyd het die wagte ongeduldig geword en taktiek verander. Hulle het die vroue met swepe begin slaan en slegs brood en een koppie water per dag voorsien. Maar Twen en haar selmaats het standvastig in hul geloof gebly en Twen het nooit afgewyk van die verbintenis wat sy in 2004 aan God gemaak het nie.

Die wagte se martelende metodes het aanhou ontwikkel totdat hulle, uiteindelik, die vroue gedwing het om oor die doringagtige grond onder die skroeiende woestynson, te loop. “Toe het hulle ons op die grond laat lê en ons hard begin slaan,” het Twen gesê. “Hulle het op een area op die skouers geslaan en hulle het dieselfde plek weer en weer geslaan om maksimum pyn te veroorsaak.”

Aan die einde van die pak slae het die wagte die vroue beveel om hulle geloof in Jesus Christus te versak.

Een van die wagte het vir Twen gesê hy sal haar ‘n paar minute gee om aan haar antwoord te dink en toe weggestap. Toe hy teruggekeer het, het Twen se vasberade geloof hom nog kwater gemaak. Sy het reeds haar besluit geneem voordat sy tronk toe gestuur is, dat Christus haar lewe is.

“Christus het Sy lewe vir my gegee,” het sy vir die wag gesê, “so om my lewe vir Hom te gee is ‘n klein ding. Soos die Skrif sê: *‘Wees getrou tot die dood toe, en Ek sal jou die kroon van die lewe gee’* (Openbaring 2:10). Ek het reeds my lewe vir Hom gegee.”

“Ons het jou gerespekteer,” het die wag geantwoord, “maar jy verdien nie respek nie. Lê plat! Lê plat!”

Hy het Twen toe herhaaldelik op die rug geslaan, met soveel krag as wat hy kon. “Dit was te veel,” het Twen gesê. “Ek het begin huil: ‘Asseblief, Here, moenie my toets bo wat ek kan verduur nie.’”

Twen het oor Christus se lyding aan die kruis vir haar begin dink en sy het verneder gevoel om by Hom in daardie lyding aan te sluit. Terwyl sy gevoel het hoe God se genade oor haar spoel, het sy gesê sy het deernis vir die wag begin voel, selfs toe hy haar geslaan het. “Vergewe hulle asseblief, want hulle weet

nie wat hulle doen nie,” het sy gebed en aan die woorde van Christus aan die kruis gedink.

Kort voor lank het ‘n nuwe wag oorgeneem en die ander van hul pligte verlig. Hierdie man, ook ‘n soldaat, het ‘n groot stok by hom gehad. “Hy was net aangesê om na ons om te sien, nie om ons te martel nie,” het Twen gesê.

Maar die nuwe wag het aangehou om die ander vroue na willekeur met die stok te slaan.

Terwyl Twen gebed het, het sy ‘n visioen gesien van ‘n man wat ‘n kind vashou. Die man, het sy gesê, het soos Jesus gelyk en Hy het ‘n jong meisie in Sy arms vasgehou om haar te beskerm van stokke wat oral om haar val. Die kind het die hele tyd rustig in Sy arms gesit, aan Sy hare geraak en glimlag.

Die volgende aand is Twen geneem om gemartel te word. “Dit het gevoel asof al die stokke op my geval het,” het sy verduidelik, “maar ek het besef hulle val op Jesus, soos ek in my visioen gesien het. Dit was Hy wat die pak slae gekry het en wat gely het. Om dit te kon sien, is hoe ek krag in my hart gekry het.”

In plaas daarvan om God te vra om haar vry te laat of om haar gesondheid te bewerkstellig, het Twen gebed dat Hy haar sou help om getrou te bly. Sy het gesê dat sy aan 1 Korintiërs 6:19–20 herinner is, wat vir ons sê dat ons deur die bloed van Jesus Christus gekoop is en nie ons eie is nie.

“In die Skrif belowe Hy nooit dat ons nie sal ly nie,” het Twen gesê. “Ek behoort nie aan myself nie; Ek behoort aan God. Hy kan my neem waar Hy my wil hê. Ek is net daar om Sy wil te vervul, nie my eie wil nie.”

‘n Paar weke later het die slae hervat, maar die wagte het dit nie net tot een deel van haar liggaam beperk nie. Soos die intense pyn haar in en uit haar bewussyn laat dryf het, het sy nog ‘n visioen gehad.

“Ek kon sien hoe die sterre groter en groter word,” het sy gesê, “en ek het baie aangename musiek begin hoor – ‘n engelielied – en vars lug gevoel.” Toe maak sy haar oë oop.

“Ek kon sien hoe die man my martel,”

het sy gesê. “Ek kon sy woede sien. Hy het my bestudeer. Ek was baie hartseer om teruggebring te wees uit daardie smaak van die hemel. Ek het vir God gevra: ‘Hoekom?’ Ek onthou altyd daardie tyd.” Twen het gesê die wagte het gehoop om haar disoriëntasie te gebruik om haar te oorreed om haar geloof te versak.

Daardie selfde aand het Twen uitgevind dat die wagte nie die enigste bron van vrees en lyding was wat sy sou trotseer nie. Sy en ‘n vriendin het in die donker ondergrondse put gelê toe Twen, in ‘n halfbewuste toestand, skielik voel hoe iets haar voet steek. Haar vriendin het ‘n vuurhoutjie aangesteek wat genoeg lig vir hulle verskaf het om ‘n slang te sien wat by Twen se voet opgekrul lê. Die vriendin het toe die slang met ‘n nabygeleë besem doodgemaak.

Sowat 10 minute later, nadat sy weer haar bewussyn verloor het, was die vroue wakker gemaak deur ‘n geraas: Hierdie keer ‘n kobra en twee ander slange wat die liggaam van die dooie slang oor die vloer sleep. Twen se vriendin het twee van die slange doodgemaak, maar die kobra het in ‘n opening in die klipmuur ingeseil en gesis.

Toe ‘n wag wat die rumoer gehoor het die deur oopmaak en sy flitslig op die kobra skyn, het Twen en die vroue hom om hulp gevra. Maar die wag, bewend van vrees, het eerder sy flitslig en knuppel vir hulle gegee voordat hy die ondergrondse sel verlaat het en die deur agter hom gesluit het. Twen se vriendin het 1 Samuel 17:46a begin opsê, waar Dawid vir Goliat sê: *“Vandag sal die HERE jou in my hand oorlewer, dat ek jou kan verslaan en jou hoof van jou wegneem.”*

“Toe ons hierdie woorde oor en oor begin sê, het ons krag begin kry,” het Twen gesê. “Ons het vir die kobra gesê: ‘Vandag kom jy met jou kwaadheid en gesis, maar ons kom teen jou in die naam van die Here, God gaan jou kop vir ons gee.’”

Dieselfde vriendin wat die ander slange doodgemaak het, het die kobra op die kop geslaan. Toe hy homself styf opgekrul het, het Twen dit met ‘n



stok teen die muur vasgedruk terwyl haar vriendin dit met 'n ander stok doodgeslaan het.

Kort na daardie voorval het die pak slae en marteling gestop.

'n Breek van die Pyn

Nadat sy byna ses jaar in die tronk deurgebring het, is Twen toegelaat om tydelik te vertrek om 'n dokter te sien vir 'n oogtoestand. Toe die behandeling 'n tweede afspraak vereis, het 'n vriend die tronkamptenare oorrede om Twen uit die tronk te laat bly tot die afspraak.

Terwyl Twen uit die tronk was, wou haar ouers hê dat sy 'n dokument moet teken waarin sy haar geloof versaak. Eendag, het hulle 'n kerkleier saamgebring om Twen te help oorrede. Met verwysing na die verhaal in Genesis 20 waarin Abraham vir Abiméleg oor sy vrou, Sara, mislei om te verhoed dat hy vermoor word, het die kerkleier aan

Twen gesê dat sy wys moes wees soos Abraham.

Die kerkleier se interpretasie van die verse het Twen kwaad gemaak. "Dit is nie goed om die Woord van God te verdraai nie!" het sy vir hom gesê. Verras deur haar woede, het die kerkleier om verskoning gevra en die gesprek skielik beëindig.

Een maand later, na haar tweede mediese afspraak, het Twen besluit om terug te keer tronk toe. Sy het geweet dat as sy versuim om terug te keer, ander deur die owerhede vervolg sou word. "Hoe kan ek die risiko loop om ander as gevolg van my te sien ly?" het sy gedink.

Na 'n tranerige afskeid met familieleden, het Twen teruggekeer tronk toe, waar sy nog 10 jaar gebly het. Gedurende daardie tyd het sy aan haar hoop in Christus vasgeklou. "Ek het nie geweet wanneer ek vrygelaat gaan

word nie," het sy gesê. "Ek het gewag vir God se tydsberekening; ek het gebid om getrou te bly totdat daardie dag aanbreek."

Skree van Blydskap

Op die oggend van 8 September 2020, het Twen vroeg opgestaan omdat dit haar beurt was om vir die ander gevangenes ontbyt te kook. Na ontbyt het een van die hoofmanne Twen se naam geroep en sy het gou verneem dat sy na 16 jaar in die tronk, vrygelaat word.

"Almal het geskree van blydskap," het sy gesê.

Na haar vrylating het Twen by haar ma ingetrek en met die proses van emosionele en fisiese genesing begin. 'n Jaar en 'n half later het sy longontsteking ontwikkel, haar tyd in die tronk het waarskynlik bygedra tot 'n verswakte immuunstelsel.

Twen het gou besef hoeveel sy gemis



▲ Vandag beskou Twen haar jare van tronkstraf as 'n vreugdevolle en voordelige tyd in haar lewe.

het terwyl sy in die tronk was. Sy het kosbare tyd met haar pa, wat twee jaar voor haar vrylating gesterf het, gemis. Maar ten spyte van al haar opofferings, het sy gesê dat haar toekoms met Christus meer as opmaak vir dit.

"Ek probeer altyd om die ewigheid te vergelyk met hierdie kort tydperk van ons lewe op aarde," het sy gesê. "Ons is eintlik net vir 70 of 80 jaar hier in hierdie wêreld. Ek glo Christus is groter as enigiets. Hy is goed vir my en alles wat ek nodig het, maar God doen dinge in Sy eie tyd. Die ding vir my is om vir Christus te lewe."

Twen het aanvanklik lewe buite die tronk moeilik gevind, opnuut gesien

hoe mense van werk, studeer en geld verdien, verteer. Sy bid vir wysheid om 'n gebalanseerde lewe hê.

Terwyl sy erken dat getrouheid aan Christus soms moeilik was in die tronk, het Twen gesê sy kan ten minste duidelik die vyand aan die werk sien. "Wanneer jy uit is, sien jy nie die werk van die vyand so duidelik nie," het sy verduidelik. "Daar is baie dinge wat aandag aftrek. Ons het meer genade nodig, want ons het baie dinge wat goed lyk, maar dit lei ons aandag van die werk van God af. Ons moet waaksaam wees."

Vandag is meer as 200 Christene bekend dat hulle in Eritrese tronke is, insluitend verskeie vooraanstaande kerkleiers. Sommige van diegene in die tronk is in 2004 gearresteer, dieselfde jaar as Twen se tweede arrestasie en baie van hul families is onseker of hul geliefdes nog leef.

As sy oor haar eie jare van tronkstraf

besin, het Twen gesê sy is dankbaar vir alles wat sy deur lyding verkry het. "Al is dit 'n moeilike tyd van my lewe, dink ek soos Petrus en Johannes, aangesien hulle waardig geag is om vir die naam van Jesus oneer te ly. Ek voel bly wanneer ek aan my tyd in die tronk dink," het sy gesê met verwysing na Handeling 5:41.

Sy verstaan ook die belangrikheid daarvan om die koste van 'n verbintenis tot Christus te bereken, soos die een wat sy in 2004 na haar eerste arrestasie gemaak het. "Daardie besluit het my deur die 16 jaar van lyding gedra," het sy gesê.

Weens die waarskynlikheid van herarrestasie, het sy uiteindelik gekies om Eritrea te verlaat en in 'n nuwe land te vestig. Twen het gesê sy bid dat sy altyd haar geloof sal uitleef met dieselfde passie en vrymoedigheid wat sy tydens haar tronkstraf gehad het.

"Hou aan om vir Eritrea en die vervolgd in Eritrea te bid," het sy gesê, "dat my broers en susters in hulle geloof bemoedig sal word en getrou sal wees om verby die situasie te kyk, om Jesus in Sy heerlijkheid te sien." ■

KLIPPE van Herinnering

Deur Sabina Wurmbrand



God doen elke dag wonderwerke. Dit is 'n wonderwerk om die Woord van God te hoor, om in die oggend op te staan en die son te sien, om jou dierbares te sien. Maar ons neem baie van hierdie dinge as vanselfsprekend. Ons vergeet dat elke minuut van ons lewe 'n wonderwerk is, 'n gawe van God. God wil hê ons moet wonderwerke sien.

Soos die kinders van Israel op die punt was om die beloofde land na hul 40-jaar wildernisreis, wat gevul was met God se wonderbaarlike voorsiening, in te gaan, het God vir Josua gesê: *“Neem vir julle vandaar, uit die middel van die Jordaan ... twaalf klippe ... en sit dit neer op die slaapplek waar julle vannag gaan oorbly.”* (Josua 4:3).

God wil hê ons moet die klippe van herinnering sien en Sy wonderwerke onthou (Josua 4:6–7).

Ek het eenkeer 'n Christendame ontmoet wat saam met haar vyf kinders vir 12 jaar na Sibirië verban is. Sibirië is koud en dit was baie moeilik vir haar om brood vir haar kinders te vind. Een oggend, toe sy niks gehad het vir hulle om te eet nie, het sy naby haar kinders gesit en vir hulle van die profeet Elia vertel, wat deur kraaie gevoed is (1 Konings 17:1–7).

Toe het sy gesê: “Ek gaan nou. Ek weet nie waarheen nie, maar ek gaan. Bid dat God vir ons vandag iets te ete kan gee.” Sy het in die koue uitgegaan om bietjie brood te soek.

Intussen het die kinders meer oor die profeet Elia gesels. “Daar was 'n paar voëls wat brood en vleis gebring het,” het hulle gesê. “Kom ons maak die deur oop. Miskien sal God 'n paar voëls vandag stuur om vir ons 'n bietjie brood te bring.”

Ten spyte van die koue weer het die kinders die deur oopgemaak en vir die voëls gewag. Toe 'n verbyganger die oop deur in die koue sien, het hy ingegaan en vir die kinders gevra: “Waar is julle ma? Hoekom los julle die deur oop as dit so koud is?”

Die kinders het gehuil en vir hom gesê: “Ons het nie gister geëet nie en ons het niks vandag nie. Mamma het ons van die

voëls vertel, so ons het die deur oopgemaak en gewag dat God die voëls instuur.”

Toe hy van die wonderwerk hoor wat God vir Elia gedoen het, het die man, wat nie 'n Christen was nie, gesê: “Kinders, ek is die voël deur God gestuur. Ek sal vir julle sorg.” Hy het elke dag vir hierdie gesin gesorg. Die klip van herinnering (die verhaal van Elia) wat die kinders by hul ma gehoor het, het uiteindelik hul lewens gered en ook die siel van hierdie man, wat later 'n Christen geword het, gered.

Klippe van herinnering is verklarings van God se wonderwerke wat ons ander moet aanspoor om Hom te prys. Staande soos 'n lewende klip, getuig ek voor die hemel en die aarde dat in die donkerste dae van my gevangenskap, Jesus daar was as 'n getroue vriend, 'n groot helper, 'n lig in die duisternis, 'n mees wonderlike Here. Moenie bang wees vir jou probleme nie. Moenie bang wees vir die wêreld nie, want ons Here is groter. Bring jou probleme na Hom en jy sal Sy magtige arm sien. Vertrou op Hom, wees lief vir Hom, prys Hom en vertel vir diegene wat naby jou is van Sy wonderlike wonderwerke in die lewens van diegene wat Hom liefhet. ■

Sabina Wurmbrand (1913 – 2000) en haar man, Richard (1909 – 2001), is medestigters van “The Voice of the Martyrs”. Haar inspirerende verhaal word in die film “Sabina: Tortured for Christ, the Nazi Years” vertel. Besoek SabinaMovie.com vir meer inligting.



UIT DIE VELD

CHINA

Kerklidmate op Herdenking van Ingryping Geteister

In Desember 2023, die vyfde herdenking van die ingryping van *Early Rain Covenant Church* in Desember 2018, het regeringsowerhede meer as 'n dosyn gesinne van *Early Rain Church* geteister.

"Wagte" was buite die huise van sommige kerkleiers geplaas om te verhoed dat hulle weggaan en een diaken was vir 15 dae by die Shuangnan-polisiestasie aangehou. Kerklidmate het op 8 Desember kontak met die diaken verloor en geen idee gehad wat met hom gebeur het nie.

Boonop was een van die kerk se pastors, Dai Shichao, geondervra en op misdadige wyse op aanklag van "rusiemakery en moeilikheid uitlok" aangehou. En, nadat hulle op 8 Desember gewaarsku is om nie aanlyn te gaan nie, was ouderling Li Yingqiang en sy vrou die volgende dag vir etlike ure aangehou. Die ouderling was weer op 15 en 19 Desember aangehou en ondervra weens sy deelname in 'n aanlyngeleentheid ter viering van die herdenking van die 2018-ingryping.

Ouderling Li het op 19 Desember 2023 'n brief versprei waarin hy gebed versoek omdat *Early Rain Covenant Church* steeds verskeie uitdagings, intern en ekstern, teëkom.



Chinese owerhede het ouderling Li Yingqiang en sy gesin sedert *Early Rain Covenant Church* se ingryping in Desember 2018, geteister.

Ondersteun Vervolgde Christene in Afrika

Terwyl ons Afrika Christenbroers en -susters vervolging trotseer, kan u saam met hulle staan in gebed en skenkings.

Jou skenking sal

- broodnodige mediese en ander materiële hulp na gewelddadige aanvalle voorsien
- Bybels wat deur Islamitiese ekstremiste vernietig is, vervang
- Frontlinie-Werkers met bedieningshulpmiddele toerus wat hulle sal help om Moslems vir Christus te bereik

Staan asseblief saam met ons Christenbroers en -susters in Afrika wat weens hulle geloof in Jesus Christus vervolgd word. Maak nou 'n skenking by www.persecutionsa.org/donate

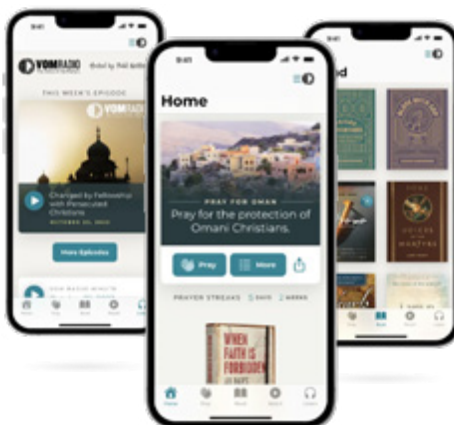


persecutionsa.org

KYK, LUISTER EN LEES

verhale van vervolgte Christene regoor die wêreld op die VOM-toep (App).

Laai die VOM App af.



Tik
"Voice of the Martyrs"
by die soekveld in om
die App af te laai.

Gebedsdagboek Junie/Julie 2024

JUNIE 2024

S	16	VIËTNAM	Bid vir Christene wie se identifikasiedokumente deur staatsamptenare gekonfiskeer is.
M	17	SRI LANKA	Bid vir Kalithas se familie wat oor sy dood treur en sy werk voortsit na sy martelaarskap.
D	18	MALEISIË	Bid dat Maleise Christene geleenthede sal hê vir gemeenskap en dissipelskap.
W	19	SAOEDI-ARABIË	Loof God dat baie Saoediërs toegang tot God se Woord deur die internet en ander digitale media verkry!
D	20	MALI	Bid vir pastors wat gedwing is om 'n gebied te verlaat nadat hulle doodsdreigemente ontvang het omdat hulle hul geloof aktief gedeel het.
V	21	KIRGISIË	Bybels is beskikbaar, maar duur. Bid dat Bybelverspreidings meer kopieë in die hande van Gelowiges sal plaas.
S	22	SOEDAN	Bid dat 'n onlangse verskeping van 40,000 Bybels veilig onder Christene wat dit nodig het, versprei sal word.
S	23	BHOETAN	Bid dat Bhoetan se koning, tans die verdediger van die Boeddhistiese geloof, sy knie voor die Koning van konings sal buig.
M	24	TADJIKISTAN	Bid vir die gesondheid van Tamara, 'n weduwee wie se man weens sy Christelike getuieis vermoor is.
D	25	COLOMBIË	Bid vir kerke wat werk om te verhoed dat tienermeisies en -seuns by guerrilla- of paramilitêre groepe aansluit.
W	26	NIGER	Bid vir die veiligheid van Frontlinie-Werkers wat motorfietse gebruik om mense in afgeleë woestyngebiede te bereik.
D	27	INDONESIË	Bid dat Christene soos Nia, wie se familie haar gedruk het om haar geloof te versaak, vas sal staan in Christus.
V	28	ERITREA	Loof God vir die groei van Christus se liggaam, ondanks swaarkry en beperkings wat op die kerk geplaas is.
S	29	JEMEN	Bid vir God se seën oor mediaplatforms wat Jemeniete na Christus lei.
S	30	KUBA	Bid vir 'n pastor wat met vrymoedigheid owerhede trotseer wat haar druk om haar kerklike aktiwiteite te staak.

JULIE 2024

M	1	PAKISTAN	Bid vir 'n evangelisasiespan wat geteister is na 'n uitreik in die Khyber Pakhtunkwa-streek.
D	2	UGANDA	Bid dat Islamiëte wat Christene vervolg berou sal toon en na Christus sal draai.
W	3	SUIDELIKE MEXICO	Bid vir God se guns oor ontwortelde families wat na hulle dorpe terugkeer om die Evangelie te verkondig.
D	4	NOORD-KOREA	Bid vir Dylan Kim se pa wat weens sy sendingwerk in Noord-Korea gevange geneem is.
V	5	INDIË	Bid vir nuwe Christene wat druk van familieleden trotseer om terug te keer na Hindoeïsme.
S	6	TURKYE	Loof God vir Nurettin wat sy geloof in Christus geplaas het kort nadat hy 'n Bybel ontvang het!
S	7	NIGERIË	Bid vir die veilige terugkeer van Christene wat deur Islamiëte ontvoer is.
M	8	BROENEI	Bid vir kreatiewe maniere om Moslems te bereik. Die straf vir die verkondiging van die Evangelie aan hulle is 'n \$15,000 boete, tronk of beide.
D	9	LIBIË	Bid dat die land se onsekerheid sal gee dat Libiërs die stabiliteit sal soek wat slegs in Christus te vind is (Jesaja 33:6).
W	10	FILIPPYNE	Bid dat verskeie nuwe Christene op die oorwegend Moslemeiland, Mindanao, standvastig sal staan te midde van vervolging.
D	11	NEPAL	Bid dat anti-bekeringswette en ander beperkings nie Christene sal stilmaak of hulle bedieningswerk sal belemmer nie.
V	12	MAROKKO	Bid dat Christene wat gevange geneem is omdat hulle hul geloof gedeel het, sal voortgaan om vrymoedige getuies agter tralies te wees.
S	13	ISRAEL*	Bid vir Christenbekeerlinge uit Islam wat vervolging van familie en regering trotseer.

*(INSLUITEND WESOEWER & GAZA)

VIR DONASIES OF BYDRAES - Christelike Sending Internasionaal Bankbesonderhede:

Nedbank

Rek nr.: 1925-024946 (Tjek)
Takkode: 192505 (Bedfordview)

Standard Bank

Rek nr.: 02-249-5592 (Tjek)
Takkode: 018305 (Bedford Gardens)

ABSA Bank

Rek nr.: 909-861-7711 (Spaar)
Takkode: 632005 (Bedford Centre)

CSI | Posbus 7157, Primrose Hill, 1417 Suid-Afrika | Kantoor Tel: 010 777 0114 (8vm-1nm) | Kantoor Sel: **076-022-3336** (8vm-5nm)
E-pos: cmi@vomsa.org of bianca@vomsa.org | Webtuiste: www.persecutionsa.org | Facebook@cmivomsa | Instagram@cmi - vomsa

Direkteure: Mnr A.B. Illman (Uitvoerend); Pastor R. Marsh; Mnr R. Keir;
Pastor J. Tucker; Mnr D. Kirton; Mnr C. Hutchinson

© Toestemming vir die herdruk van enige gedeelte van hierdie nuusbriëf moet van Christelike Sending Internasionaal aangevra word.